

Het nuttige en het aangename

Een van de aardige dingen van een vakantie is dat je de markt meemaakt op z'n allerliefst en wel in de toeristenindustrie. Je had zin in een huisje ergens in de bossen en je dacht daarbij aan wandelen, fietsen en een zwembad voor je zoon. En zie, er is een organisatie die een dergelijk huisje zonder mankeren kan leveren. Je kunt er fietsen bij huren, en je kunt zo vanuit je huis het bos in wandelen om eekhoortjes te zien. De organisatie biedt echter nog veel meer, zo legt zij uit in een aantrekkelijke brochure. Heb je wel eens gedacht aan een handdoekenpakket, zodat je handdoeken niet van thuis hoeft mee te nemen? Of aan een kinderanimatie abonnement? Een schoonmaakpakket voor je tijdelijke keukentje? Een wandelpakket, bevattende een koeltasje voor voedsel en drank tijdens de wandeling en een kaart met aantrekkelijke routes? Is het geen idee om alvast drie avonden te reserveren in het parkrestaurant, zodat er minder hoeft te worden gesloofd in de keuken? Zou je het niet fijn vinden als de organisatie je elke dag een lekker ontbijtje kwam brengen? Voel je iets voor een verwenpakket met een bezoekje aan een sauna, een Turks bad en een massage?

Aangenaam verrast kruis je een paar extra's aan op je boekingsformulier. Je had niet beseft dat je hier allemaal behoefte aan had, maar nu de organisatie het zo voorstelt: eigenlijk wel. Eenmaal ter plaatse heeft de organisatie nog veel meer goede ideeën. Op een uitgesproken natte woensdag zit je somber in de patio. Van fietsen kan geen sprake zijn. De eekhoortjes hebben zich teruggetrokken in hun eigen vakantiehuisjes en je zoon amuseert zich bij de kinderanimatie. Wat nu? Dit is het moment voor koffie met slagroom en bananenlikeur, suggereert een folder op je tafeltje. Roep onze serveerster en bestel!

Nippend aan je bananenlikeur – de organisatie heeft er kijk op; je wist niet eens dat er zoiets als bananenlikeur bestond, laat staan dat je het in je koffie zou gieten, maar als het zulk weer blijft kon dit wel eens helemaal jouw drank gaan worden – dwalen je gedachten af. Zoals het nu is in een hotel of vakantiepark, zo gaat het dus worden in de gezondheidszorg als de vermarkting daar doorzet. De markt op z'n allerliefst. Je ziet de brochure en het boekingsformulier voor je.

“Binnenkort verwachten wij u in ons ziekenhuis voor het verwijderen van uw baarmoeder. Wij van onze kant willen er alles aan doen om uw verblijf zo aangenaam mogelijk te maken. Zo bieden wij de mogelijkheid om luxe à la carte maaltijden te gebruiken, naar keuze op uw kamer of in ons gezellige restaurant.

Wilt u van de gelegenheid gebruik maken om uw uiterlijk onder handen te laten nemen, bestelt u dan onze kapster of schoonheidsspecialiste aan uw bed.

Uiteraard bieden wij u de mogelijkheid een t.v. te huren, met naar keuze een video of dvd speler.

Het is mogelijk om uw eigen laptop mee te brengen en deze aan te sluiten op onze aansluitpunten, maar u kunt ook gebruik maken van de ziekenhuis p.c. service.

Wilt u net dat stukje extra privacy? Laat dan een eenpersoons kamer reserveren met uw eigen sanitair.

Wilt u de gevolgen van de hysterectomie nog eens rustig doorspreken met een deskundige, maak dan gebruik van de diensten van onze sociaal verpleegkundige.

Wij kunnen ons voorstellen dat u, nu u toch in een zorgcentrum bent, graag een algehele medische check up zou ondergaan. Voorafgaand aan uw operatie wordt u sowieso op een aantal zaken onderzocht en wij breiden dit onderzoek graag uit tot een *total body scan*. U kunt de resultaten daarvan bespreken met een van onze innemende specialisten, die u ook graag verder zullen adviseren over nieuwe farmaceutische vondsten als de polypil (een pil voor de gezonde vijftiger die graag gezond wil blijven!), de antiverslavingspil (een pil voor iedereen die het lastig vindt om ongezonde leefgewoonten af te leren) en de tabletten ter voorkoming van osteoporose (botontkalking).

Heeft u geen zin in alle heisa rond de thuiszorg en het moeizame recupereren in uw eigen woning? Verleng uw verblijf dan met een week en ga pas naar huis als u helemaal fit bent.”

Als je niet al te vreselijk ziek bent zou het bijna een feest kunnen worden om naar het ziekenhuis te gaan. Je bent er geen patiënt meer, maar consument of klant. Je zou je zoveel je maar wilt kunnen laten verwennen, je zou het nuttige met allerlei aangenaams kunnen combineren. Maar je begrijpt niet hoe deze trend verenigbaar is met collectief gefinancierde zorg en je weet ook niet wat deze ontwikkeling zal doen met de professionals in het ziekenhuis. Wat moet je voortaan denken als de verpleegkundige aan je bed een suggestie doet? Geeft ze een medisch advies dat je maar beter kunt opvolgen, of prijst ze een van de vele extra's in het ziekenhuis aan? Zou ze het zelf nog weten?

© Margo Trappenbrg, 18 augustus 2006